

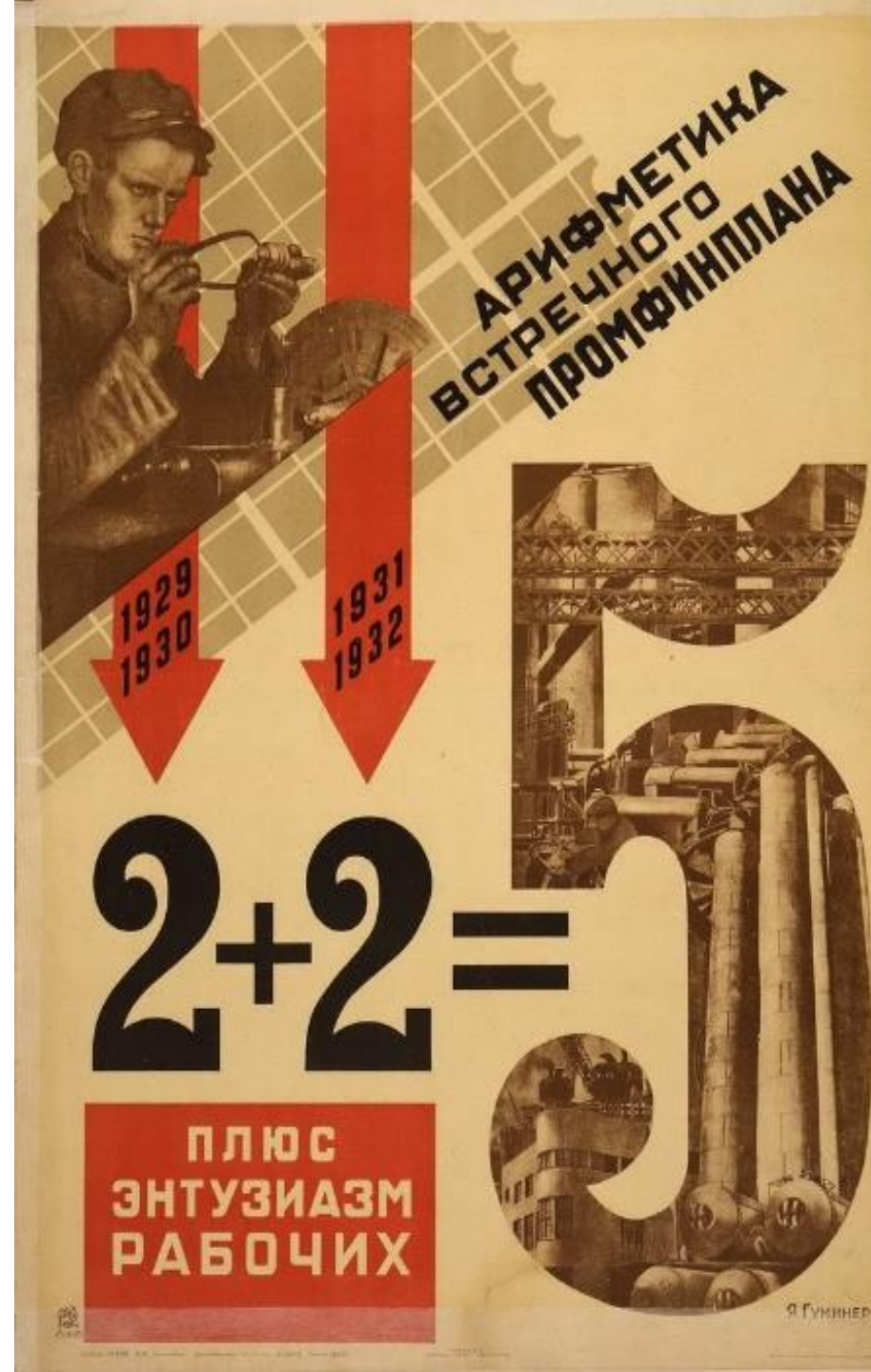
Dlaczego Ukraina nie zdążyła
zkorzystać z swego
gospodarczego potencjału i nie
została bogata

KAPITALIZM NARODU – KOMUNIZM WROGOM

Ukraina do 1991 roku była częścią Związku Radzieckiego. W związku z tym „planowy” system gospodarczy. Władze ograniczają warunki prowadzenia działalności prywatnej, co prowadzi do czynników skrajnie niepożądanych dla rozwoju

- trudność szybkiego reagowania na potrzeby społeczeństwa, co może prowadzić do **niedoboru towarów i usług**, na które jest popyt, duże prawdopodobieństwo podjęcia błędnych decyzji dotyczących inwestycji, wielkości produkcji danego produktu
- miękkie ograniczenia budżetowe, brak bankructw i **sztuczne podtrzymywanie przez państwo nierentownych przedsiębiorstw** przyczyniają się do przeszacowania zużycia zasobów produkcyjnych
- **brak zachęt** dla producentów do efektywnego wykorzystywania zasobów, do poszerzania asortymentu towarów i usług
- **niezdolność do efektywnego zarządzania rosnącą złożonością łańcucha produkcyjnego**, co ogranicza wykorzystanie ekonomii skali dla różnych etapów technologicznych i nie pozwala na obniżenie kosztów produkcji

TRANSFORMACJA RYNKU

kult fabryki

- W warunkach gospodarki rynkowej władze Ukrainy zdecydowały się na dalsze zarządzanie gospodarką metodami gospodarki planowej.
- Fabryki stają w obliczu faktu, że ich produkty są całkowicie nieodebrane na rynku
- Rząd postanowił nie bankrutować przedsiębiorstw, takie dotowane przez państwo pasożyty na samym początku spowolniły rozwój Ukrainy

BRAK ELIT - BRAK REFORM

W Ukrainie istnieją dwie siły polityczne, *narodowi demokraci* i *komuniści*. Pierwsi siogli wprowadzają tylko hymn i herb. Byli komuniści nie wiedzieli jak i nie chcieli reformować gospodarki. Zmienili się w tzw. „**czzerwonych dyrektorów**”, czyli sprywatyzowali majątek państwowy pozostały po Ukraińskiej SRR

- po lewej prezydent Ukrainy **L. Krawczuk (1991-1994)**, do 1990 szef ukraińskiego wydziału ideologicznego KPZR
- Po prawej prezydent Ukrainy **L. Kuczma (1995-2005)**, „**czzerwony dyrektor**” do 1990 r., dyrektor Piwdenmaszu w Dnieprze

PRYWATYZACJA, OLIGARCHIZACJA

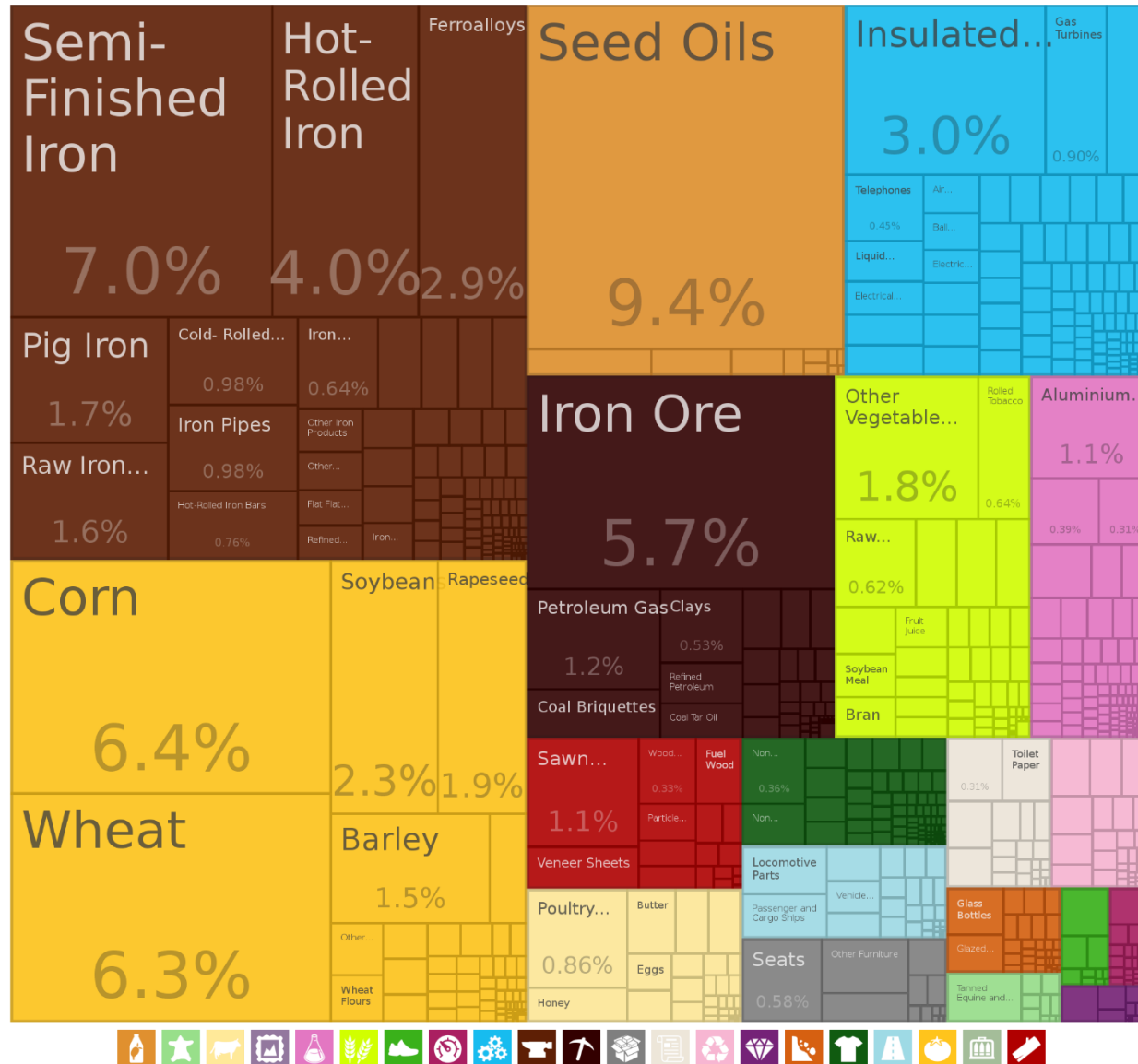
Majątek każdej osoby na zdjęciu to ponad 1 miliard dolarów. Ich kapitał pochodzi z nieprzejrzystej prywatyzacji, kiedy prawa własności zależały od relacji z tymi, którzy tę własność rozdzielają.

Dziś są to najbardziej wpływowe osoby na Ukrainie, które tworzą agendę polityczną i gospodarczą. Utrudniają państwu reformy, które w jakiś sposób naruszają ich interesy.

GOSPODARKA

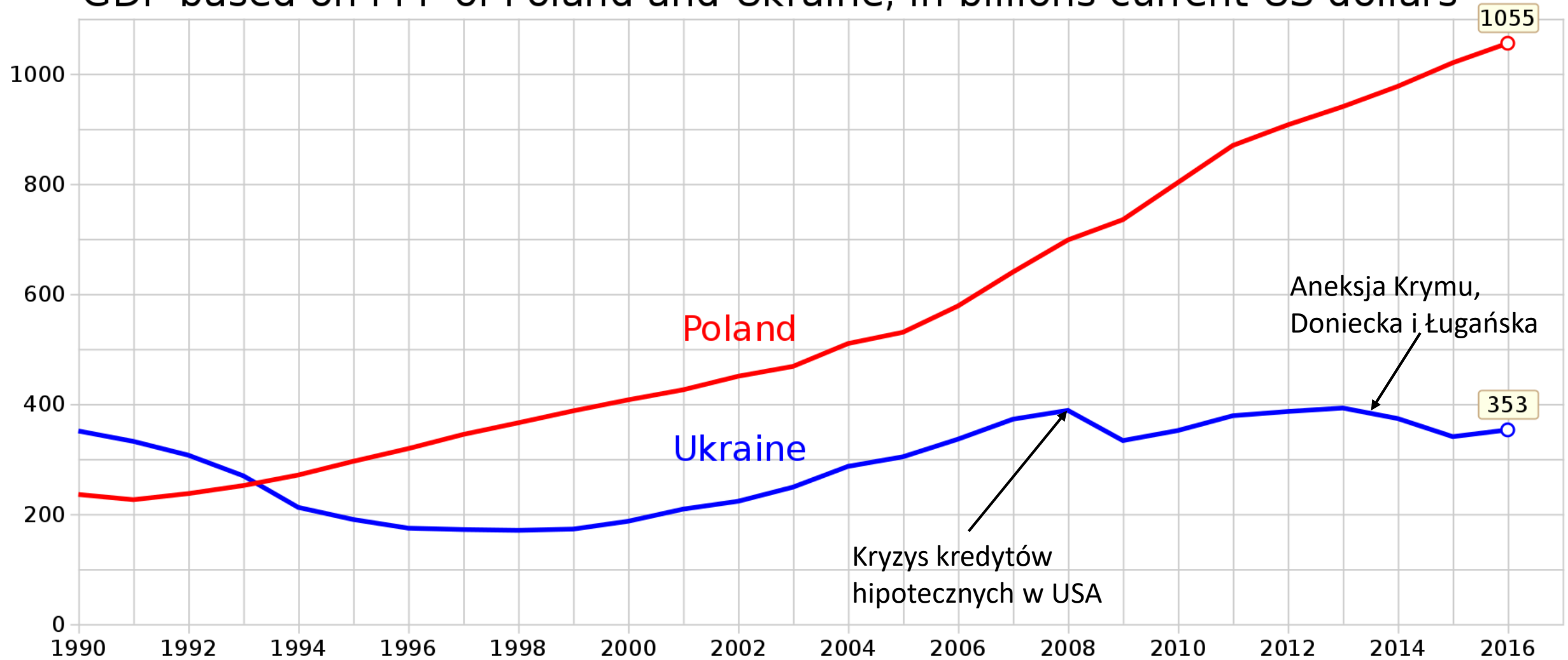
Export Ukrainy, 2019

Total: \$46.1B

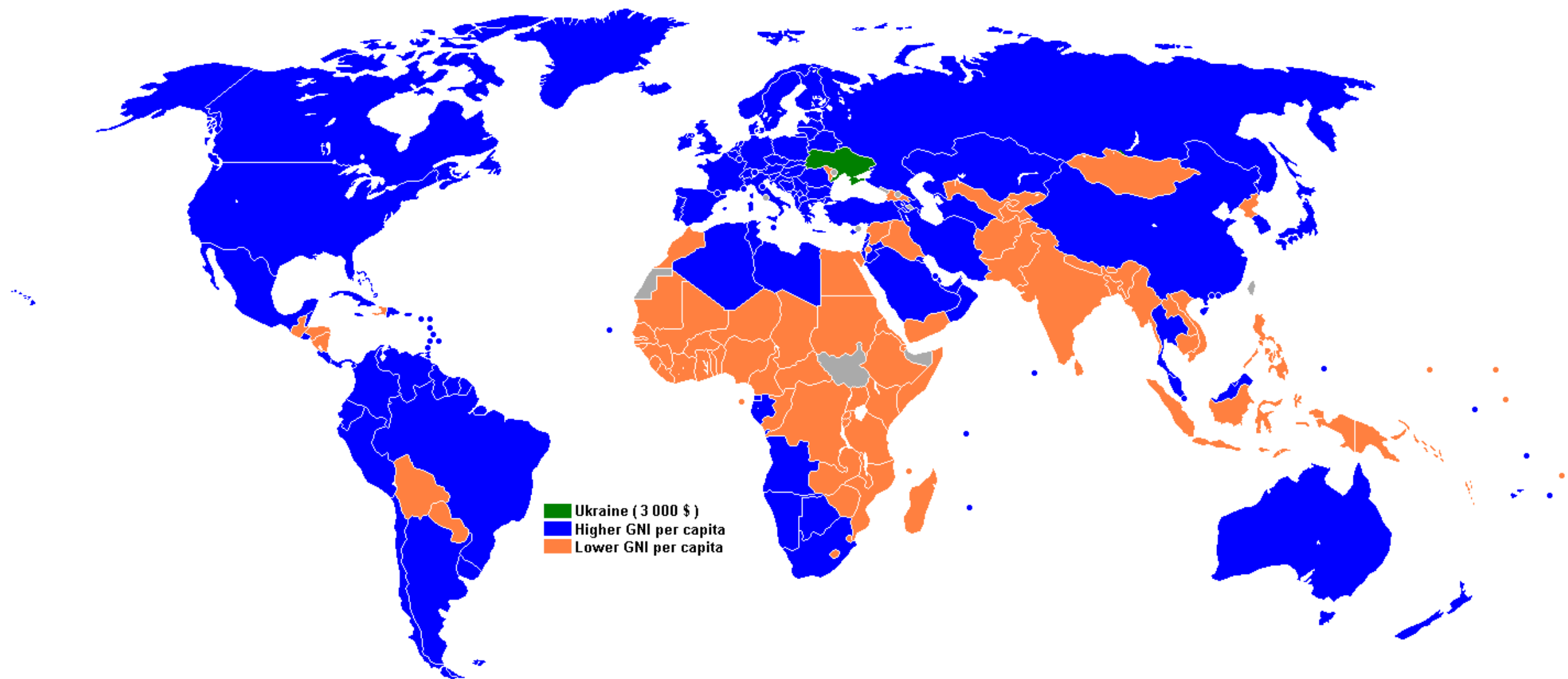
Ukraina jest **potencjalnie bogatym krajem**, którego kompleks gospodarczy składa się z takich gałęzi przemysłu jak: inżynieria ciężka, metalurgia żelaza i metali nieżelaznych, przemysł stoczniowy, produkcja autobusów, samochodów osobowych i ciężarowych, traktorów i innych maszyn rolniczych, lokomotyw, obrabiarek, turbin, silników lotniczych i samolotów, urządzenia dla elektrowni, przemysłu naftowo-gazowego, chemicznego itp. Ponadto Ukraina jest potężnym producentem energii elektrycznej.

GDP based on PPP of Poland and Ukraine, in billions current US dollars

Data source: www.worldbank.org

wysoki udział eksportu surowców i sytuacja polityczna uniemożliwiają bogacenie się Ukrainy i czynią ją szczególnie narażoną na kryzysy finansowe

POLSKA JAKO PRZYKŁAD DLA UKRAINY

Ukraina to całkowicie naturalny kraj z gospodarką najmu. Naszym głównym problemem jest brak silnych, bezosobowych instytucji, które mogą wypierać monopole surowcowe. Ukraina miała wiele możliwości i pieniędzy, ale wykorzystywała je bardzo nieefektywnie.

Nasze główne zadania po zwycięstwie nad Rosją: powrót cudzoziemców do rad nadzorczych, demonopolizacja Naftohazu, szeroka prywatyzacja, deregulacja, reforma podatkowa i celna, swoboda przedsiębiorczości, zachęty dla kapitału zagranicznego.

